

EDUSKUNNAN VASTAUS 128/2003 vp

Hallituksen esitys laiksi rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 88/2003 vp).

Valiokuntakäsittely

Lakivaliokunta on antanut asiasta mietinnön (LaVM 7/2003 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 95 §:n 2 momentissa määrätyllä tavalla, säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämän lain mukaisesti voidaan syytetoimpiteitä taikka vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten luovuttaa Suomessa oleskeleva henkilö Suomesta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sekä pyytää toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa oleskeleva henkilö luovutettavaksi Suomeen.

2 luku

Luovuttaminen Suomesta toiseen jäsenvaltioon

Yleiset edellytykset

2 §

Luovuttaminen kaksoisrangaistavuuden täytyessä

Luovuttamiseen suostutaan, jos pyynnön perusteena olevasta teosta pyynnön esittäneen jäsenvaltion laissa säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuoden vapausrangaistus ja teko on tai olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä Suomen lain mukaan rikos.

Jos joku on tuomittu vapausrangaistukseen, luovuttamiseen suostutaan, jos tuomittu seuraamus on vähintään neljän kuukauden vapausrangaistus ja teko on tai olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä Suomen lain mukaan rikos.

3 §

Luovuttaminen kaksoisrangaistavuutta tutkimatta

Riippumatta siitä, onko pyynnön perusteena oleva teko Suomen lain mukaan rikos, luovuttamiseen suostutaan, jos teko on pyynnön esittäneen jäsenvaltion lain mukaan 2 momentissa tarkoitettu teko ja kyseisen jäsenvaltion laissa säädetty ankarin rangaistus teosta on vähintään kolmen vuoden vapausrangaistus. Luovuttaminen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten edellyttää lisäksi, että tuomittu seuraamus on vähintään neljän kuukauden vapausrangaistus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut teot ovat:

- 1) rikollisjärjestykseen osallistuminen;
- 2) terrorismi;
- 3) ihmiskauppa;
- 4) lapsen seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia;
- 5) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa;
- 6) aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa;
- 7) lahjonta;
- 8) petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 85/2002) tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos;
- 9) rahanpesu;
- 10) rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen;
- 11) tietoverkkorikollisuus;
- 12) ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien laiton kauppa ja uhan-

alaisten kasvilajien ja kasvilajikkeiden laiton kauppa;

13) laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen;

14) tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen;

15) ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa;

16) ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen;

17) rasismi ja muukalaisviha;

18) järjestäytynyt varkausrikollisuus ja aseellinen ryöstö;

19) kulttuuriomaisuuden laiton kauppa, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden laiton kauppa;

20) petollinen menettely;

21) ryöstötapainen kiristys ja kiristys;

22) tuotteiden laiton väärentäminen ja jäljentäminen;

23) hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä;

24) maksuvälineväärennykset;

25) hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa;

26) ydin- tai radioaktiivisten aineiden laiton kauppa;

27) varastettujen ajoneuvojen kauppa;

28) raiskaus;

29) murhapoltto;

30) kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset;

31) ilma-aluksen ja aluksen kaappaus;

32) tuhotyö.

4 §

Liitännäiset rikokset

Jos pyyntö käsittää useita tekoja ja 2 tai 3 §:ssä säädetty edellytykset ovat olemassa jonkin teon osalta, pyyntöön voidaan suostua myös niiden muiden tekojen osalta, jotka tai joita vastaavat teot ovat Suomen lain mukaan rikoksia.

Kieltäytymisperusteet

5 §

Ehdottomat kieltäytymisperusteet

Luovuttamisesta tulee kieltäytyä, jos:

1) pyynnön perusteena olevasta teosta on Suomessa perustuslain 105 §:n 2 momentin mukaisesti lailla säädetty yleinen armahdus ja tekoon voitaisiin rikoslain (39/1889) 1 luvun mukaan soveltaa Suomen lakia;

2) luovutettavaksi pyydetty on Suomessa tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa lainvoimaisesti tuomittu pyynnön perusteena olevasta teosta edellyttäen, että jos hänet on tuomittu rangaistukseen, hän on suorittanut sen tai suorittaa sitä taikka rangaistusta ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan;

3) luovutettavaksi pyydetty ei pyynnön perusteena olevan teon tehdessään ollut täyttänyt viitetoista vuotta;

4) pyyntö koskee vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa ja luovutettavaksi pyydetty on Suomen kansalainen ja pyytää saada suorittaa vapausrangaistuksen Suomessa; vapausrangaistus on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään;

5) pyynnön perusteena oleva teko katsotaan rikoslain 1 luvun mukaan tehdyksi kokonaan tai osittain Suomessa taikka suomalaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa ja:

a) teko tai sitä vastaava teko ei ole Suomessa rangaistava; taikka

b) rikoksen syyteoikeus on Suomen lain mukaan vanhentunut taikka rangaistusta ei voitaisi enää tuomita tai panna täytäntöön;

6) on perusteltua syytä epäillä, että luovutettavaksi pyydettyä uhkasi kuolemanrangaistus, kidutus tai muu ihmisarvoa loukkaava kohtelu tai että hän joutuisi alkuperänsä, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa, uskontonsa, vakaumuksensa tai poliittisen mielipiteensä vuoksi henkeään tai vapauttaan uhkaavan tai muun vainon kohteeksi, taikka voidaan perustellusti olettaa, että hän joutuu ihmisoikeuksien tai perustuslaissa turvatun oikeusturvan, sananvapau-

den tai yhdistymisvapauden loukkauksen kohteeksi.

Luovuttamisesta tulee kieltäytyä myös, jos luovuttaminen asianomaisen henkilön ikään, terveydentilaan tai muihin henkilökohtaisiin seikkoihin taikka erityisiin olosuhteisiin nähden olisi inhimillisistä syistä kohtuutonta eikä tämä kohtuuttomuus ole poistettavissa siirtämällä täytäntöönpanoa 47 §:n nojalla.

6 §

Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet

Luovuttamisesta voidaan kieltäytyä, jos:

1) luovutettavaksi pyydetty on Suomessa syytteessä pyynnön perusteena olevasta teosta;

2) pyynnön perusteena olevasta teosta on Suomessa päätetty jättää syyte nostamatta tai nostetusta syyteestä on luovuttu;

3) pyynnön perusteena olevasta teosta on jossakin jäsenvaltiossa annettu muu lopullinen päätös kuin tuomio, joka estäisi syytteen nostamisen;

4) pyynnön perusteena oleva teko katsotaan rikoslain 1 luvun mukaan tehdyksi kokonaan tai osittain Suomessa taikka suomalaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa ja on tarkoituksenmukaisempaa käsitellä asia Suomessa;

5) rikoksen syyteoikeus on Suomen lain mukaan vanhentunut taikka rangaistusta ei voitaisi enää tuomita tai panna täytäntöön ja tekoon voidaan rikoslain 1 luvun mukaan soveltaa Suomen lakia;

6) pyyntö koskee vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa, luovutettavaksi pyydetty asuu Suomessa pysyvästi ja pyytää saada suorittaa vapausrangaistuksen Suomessa sekä hänen henkilökohtaisten olosuhteittensa tai muun erityisen syyn takia on perusteltua, että hän suorittaa vapausrangaistuksen Suomessa; vapausrangaistus on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään;

7) luovutettavaksi pyydetty on jossakin muussa kuin Euroopan unioniin kuuluvassa valtiossa tai kansainvälisessä rikostuomioistuimessa lainvoimaisesti tuomittu pyynnön perusteena olevasta teosta edellyttäen, että jos hänet on tuo-

mittu rangaistukseen, hän on suorittanut sen tai suorittaa sitä taikka rangaistusta ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen maan lainsäädännön mukaan;

8) pyynnön perusteena oleva teko on tehty pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueen ulkopuolella eikä siihen Suomessa vastaavassa tilanteessa voitaisi rikoslain 1 luvun mukaan soveltaa Suomen lakia.

7 §

Suostumus luovuttamiseen

Vaikka luovutettavaksi pyydetty suostuu luovuttamiseensa, luovuttamisesta voidaan kieltäytyä 6 §:n 1 tai 4 kohdassa säädetyllä perusteella.

Ehdot

8 §

Luovutettavan palauttamista koskeva ehto

Päätettäessä luovuttaa Suomen kansalainen syytetoimenpiteitä varten luovuttamisen ehdoksi on asetettava, että hänet välittömästi tuomion tultua lainvoimaiseksi palautetaan Suomeen suorittamaan mahdollisesti tuomittua vapausrangaistusta, jos luovutettavaksi pyydetty luovuttamisasian käsittelyn yhteydessä on pyytänyt saada suorittaa rangaistuksen Suomessa.

Jos luovutettavaksi pyydetty asuu Suomessa pysyvästi, 1 momentin mukainen ehto voidaan asettaa, jos luovutettavaksi pyydetty luovuttamisasian käsittelyn yhteydessä on pyytänyt saada suorittaa rangaistuksen Suomessa ja hänen henkilökohtaisten olosuhteittensa tai muun erityisen syyn takia on perusteltua, että hän voi suorittaa mahdollisesti tuomittavan vapausrangaistuksen Suomessa.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettut vapausrangaistukset on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään.

9 §

Poissaolotuomiota koskeva ehto

Jos luovuttamista on pyydetty sellaisen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten, joka on tuomittu vastaajan ollessa poissa asian käsittelystä, eikä tuomitulle henkilökohtaisesti ole annettu haastetta tiedoksi tai muuten ilmoitettu poissa ollessa annettuun tuomioon johtaneen oikeuskäsittelyn aikaa ja paikkaa, luovuttamisen ehdoksi on asetettava, että pyynnön esittänyt jäsenvaltio antaa vakuutuksen siitä, että luovutettavaksi pyydetyllä on mahdollisuus asian uudelleen käsittelyyn kyseisessä jäsenvaltiossa ja mahdollisuus olla läsnä uudelleen käsittelyssä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutus on annettava ennen luovuttamispäätöksen tekemistä.

10 §

Elinkautista rangaistusta koskeva ehto

Jos pyynnön perusteena olevasta teosta voi pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa seurata elinkautinen vapausrangaistus, luovuttamisen ehdoksi voidaan asettaa, että pyynnön esittänyt jäsenvaltio antaa vakuutuksen, että tuomittua rangaistusta voidaan sen lainsäädännön tai oikeuskäytännön mukaan muuttaa taikka siitä voidaan pyytää armahdusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutus on annettava ennen luovuttamispäätöksen tekemistä.

Toimivaltaiset viranomaiset

11 §

Toimivaltaiset tuomioistuimet

Luovuttamisesta ja säilöön ottamisen voimassa pitämisestä päättää:

1) Helsingin käräjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Helsingin tai Kouvolan hovioikeuden tuomiopiirin alueella;

2) Kuopion kärjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Itä-Suomen hovioikeuden tuomiopiirin alueella;

3) Oulun kärjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Rovaniemen hovioikeuden tuomiopiirin alueella;

4) Tampereen kärjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Turun tai Vaasan hovioikeuden tuomiopiirin alueella.

Erityisestä syystä 1 momentissa mainittu kärjäoikeus voi päättää luovuttamisesta ja säilöön ottamisen voimassa pitämisestä siitä riippumatta, minkä hovioikeuden tuomiopiirin alueella luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu.

12 §

Toimivaltaiset syyttäjät

Jollei tässä laissa toisin säädetä, Helsingin, Kuopion, Oulun ja Tampereen kärjäoikeuksien tuomiopiirissä toimivat kihlakunnansyyttäjät ovat toimivaltaisia hoitamaan tämän lain mukaisia syyttäjätehtäviä.

Erityisestä syystä toimivaltainen syyttäjä voi olla myös muu kuin 1 momentissa tarkoitettu syyttäjä.

Pyynnön toimittaminen ja sisältö

13 §

Yhteydenpitojärjestys

Pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdystä yleissopimuksessa (SopS 23/2001) tarkoitettuun tietojärjestelmään tai vastaavaan järjestelmään.

Jos luovutettavaksi pyydetyn olinpaikka Suomessa tunnetaan, pyyntö voidaan toimittaa suo-

raan tai kansainvälisten yhteydenpitokanavien välityksellä toimivaltaiselle syyttäjälle.

Syyttäjän on tehtävä keskusrikospoliisille ilmoitus pyynnöstä, jota ei ole toimitettu keskusrikospoliisiin välityksellä.

14 §

Pyynnön sisältö ja muoto

Kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tulee sisältää seuraavat tiedot:

1) luovutettavaksi pyydetyn henkilöllisyys ja kansalaisuus;

2) pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen nimi, osoite, puhelin- ja telekopio-numero sekä sähköpostiosoite;

3) ilmoitus siitä, onko olemassa täytäntöönpanokelpoinen oikeudellinen päätös tai tuomio, joka täyttää 2 tai 3 §:ssä säädetty edellytykset;

4) rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu, erityisesti 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista teoista;

5) kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien aika, paikka ja se, miten luovutettavaksi pyydetty on osallinen rikokseen;

6) määrätty rangaistus, jos kyseessä on lopullinen tuomio, tai pyynnön esittäneen jäsenvaltion laissa rikoksesta säädetty rangaistusasteikko;

7) mahdollisuuksien mukaan rikoksen muut seuraukset.

Pyyntö voidaan tehdä kirjallisesti, sähköisenä viestinä tai muuten sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

15 §

Kieli ja käännökset

Pyyntö on tehtävä suomen, ruotsin tai englannin kielellä taikka siihen on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä.

Suomen toimivaltainen viranomainen voi täyttää pyynnön, vaikka pyyntö on tehty jollakin muulla kuin suomen, ruotsin tai englannin kielellä, jollei pyynnön täyttämiseksi muutoin ole estettä.

Jos pyyntö on tehty muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä, keskusrikospoliisin tulee huolehtia pyynnön kääntämisestä suomen tai ruotsin kielelle.

Kiinniottaminen ja säilöön ottaminen

16 §

Kiinniottaminen

Poliisimies saa ottaa kiinni tämän lain nojalla luovutettavaksi pyydetyn, joka on määrätty säilöön otettavaksi.

Poliisimies saa ottaa tämän lain nojalla luovutettavaksi pyydetyn kiinni ilman säilöön ottamista koskevaa päätöstäkin, jos kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön täytäntöönpano voi muuten vaarantua. Kiinniottamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä siitä pakkokeinolaissa (450/1987) säädetään.

Kiinniottamisesta on viipymättä ilmoitettava keskusrikospoliisille ja toimivaltaiselle syyttäjälle. Keskusrikospoliisi ilmoittaa luovutettavaksi pyydetyn kiinniottamisesta pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

17 §

Säilöön ottaminen

Luovuttamisen varmistamiseksi pidättämiseen oikeutettu virkamies voi päättää ottaa luovutettavaksi pyydetyn säilöön. Säilöön ottamista koskevat asiakirjat on viipymättä toimitettava toimivaltaiselle syyttäjälle. Jos syyttäjä päättää jatkaa säilössä pitämistä, hänen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle käräjäoikeudelle.

Säilössä pitämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tutkintavankeudesta säädetään.

Luovutettavaksi pyydetty voidaan säilöön ottamisen sijasta määrätä matkustuskieltoon. Matkustuskiellosta on soveltuvin osin voimassa, mitä siitä pakkokeinolaissa säädetään ja mitä tässä laissa säädetään säilöön ottamisesta.

18 §

Säilöön ottamisen pitäminen voimassa

Saatuaan ilmoituksen säilöön ottamisesta käräjäoikeuden on otettava säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskeva asia käsiteltäväkseen viipymättä noudattaen soveltuvin osin, mitä pakkokeinolaissa säädetään vangitsemisvaatimuksen käsittelystä. Syyttäjä esittää säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskevan vaatimuksen käräjäoikeudessa.

Tuomioistuimen on pysytettävä säilöön ottamista koskeva päätös voimassa, jos on syytä epäillä, että kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön täytäntöönpano voi muuten vaarantua. Syyttäjän on ilmoitettava käräjäoikeuden päätöksestä keskusrikospoliisille.

19 §

Kantelu säilöön ottamisen pitämisestä voimassa

Säilöön otettu saa määräajasta riippumatta kannella korkeimpaan oikeuteen käräjäoikeuden säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskevasta päätöksestä.

Avustaja ja puolustaja

20 §

Oikeus avustajaan ja puolustajaan

Luovutettavaksi pyydetyllä on oikeus käyttää avustajaa.

Luovutettavaksi pyydetylle on määrättävä puolustaja, jos hän sitä pyytää. Tuomioistuim määrää puolustajalle maksettavaksi kohtuullisen korvauksen, joka jää valtion vahingoksi. Puolustajan määräämisestä viran puolesta samoin kuin puolustajasta muutoin on soveltuvin osin voimassa, mitä oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain (689/1997) 2 luvussa säädetään.

Luovutettavaksi pyydetylle, joka on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Suomessa, poliisin on viipymättä selvitettävä hänen oikeutensa

käyttää avustajaa sekä se, että hänelle voidaan määrätä puolustaja.

Luovuttamisasian valmistelu

21 §

Luovutettavaksi pyydetylle tehtävät ilmoitukset ja tiedustelut

Kun luovutettavaksi pyydetty on pyynnön vuoksi otettu säilöön tai muuten tavoitettu Suomessa, keskusrikospoliisin on viipymättä annettava luovutettavaksi pyydetylle todisteellisesti tiedoksi kiinniottamista ja luovuttamista koskeva pyyntö sekä selostettava sen sisältö. Luovutettavaksi pyydetylle on myös ilmoitettava, että hänellä on mahdollisuus suostua luovuttamiseensa sekä siihen, että jäsenvaltiossa, johon hänet luovutetaan, hänet saadaan asettaa syytteeseen, häntä rangaista tai häneltä riistää vapaus muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttamista pyydetään, ja siihen, että hänet voidaan luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon. Luovutettavaksi pyydetylle on lisäksi selostettava suostumusten merkitys. Luovutettavaksi pyydetyltä on tiedusteltava, aikooko hän suostua luovuttamiseensa tai katsooko hän, että tässä laissa säädettyjä kieläytymisperusteita tai ehtoja voidaan soveltaa hänen asiassaan. Luovutettavaksi pyydetyltä on tarvittaessa myös tiedusteltava, pyytääkö hän saada suorittaa vapausrangaistuksensa Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut ilmoitukset ja tiedustelut on tehtävä luovutettavaksi pyydetyn ymmärtämällä kielellä. Suomen ja ruotsin kielten käyttämisestä säädetään kielilaissa (423/2003).

Suoritetuista toimenpiteistä on laadittava pöytäkirja, johon on tehtävä merkinnät tehdyistä toimenpiteistä ja jossa on ilmoitettava saatu selvitys. Keskusrikospoliisi toimittaa pöytäkirjan ja muut asiakirjat toimivaltaiselle syyttäjälle.

22 §

Määräaikaisten noudattaminen

Saatuaan 17 §:n mukaisesti säilöön ottamista koskevat asiakirjat syyttäjän on huolehdittava, että luovuttamisasiaa käsitellään viivytyksettä siten, että tuomioistuimien voi noudattaa tässä laissa säädettyjä määräaikoja.

23 §

Lisätietojen pyytäminen

Syyttäjä ja poliisi voivat tarvittaessa pyytää lisätietoja pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Tietojen toimittamiselle voidaan asettaa määräaika.

24 §

Pyynnön toimittaminen käräjäoikeudelle

Syyttäjän tulee toimittaa käräjäoikeudelle pyyntö luovuttamista koskevan päätöksen tekemisestä. Pynnön on oltava kirjallinen. Syyttäjän on toimitettava jäljennös pyynnöstä luovutettavaksi pyydetylle tämän ymmärtämällä kielellä.

Pyynnössä tulee esittää:

- 1) ajankohta, jolloin luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Suomessa;
- 2) onko luovutettavaksi pyydetty säilöön otettuna sekä säilöön ottamisen ajankohta;
- 3) selvitys luovuttamisen edellytyksistä, kieläytymisperusteista ja ehdoista;
- 4) onko luovutettavaksi pyydetty ilmoittanut aikovansa suostua luovuttamiseensa tai antaa tässä laissa tarkoitettuja muita suostumuksia; sekä
- 5) onko luovutettavaksi pyydetystä esitetty muita luovuttamispyyntöjä.

Pyynnössä on lisäksi ilmoitettava luovutettavaksi pyydetyn ja hänen avustajansa nimi sekä yhteystiedot. Pynnön liitteenä tulee olla kiinniottamista ja luovuttamista koskeva pyyntö, mahdollisesti toimitetut lisätiedot sekä keskusrikospoliisin laatima pöytäkirja.

Luovuttamisasian käsittely

25 §

Muu noudatettava sääntely

Jollei tässä laissa toisin säädetä, luovuttamisasian käsittelyssä käräjäoikeudessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä rikosasiain käsittelystä käräjäoikeudessa säädetään.

26 §

Määräaikojen noudattaminen käräjäoikeudessa

Käräjäoikeuden on huolehdittava, että luovuttamisasiaa käsitellään viivytyksettä siten, että tuomioistuin voi noudattaa tässä laissa säädettyjä määräaikoja.

27 §

Käräjäoikeuden kokoonpano ja istunto

Luovuttamisasiaa käsiteltäessä käräjäoikeus on päätösvaltainen myös, kun siinä on yksin puheenjohtaja. Istunto voidaan pitää myös muuna aikana ja muussa paikassa kuin yleisen alioikeuden istunnosta säädetään.

Luovuttamisasia voidaan käsitellä säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskevassa käräjäoikeuden istunnossa. Jollei käräjäoikeus pidä sitä ilmeisen tarpeettomana, asia voidaan käsitellä erillisessä istunnossa.

Käräjäoikeuden on syyttäjän pyynnön saatuaan annettava tiedoksi syyttäjälle ja luovutettavaksi pyydetylle asiaa käsittelevän istunnon ajankohta ja paikka. Luovutettavaksi pyydetylle, jota ei ole otettu säilöön, on lisäksi ilmoitettava, mikä seuraamus hänelle voi aiheutua siitä, ettei hän saavu istuntoon.

28 §

Läsnäolo istunnossa

Syyttäjän on oltava läsnä ja esitettävä pyyntönsä sisältö käräjäoikeuden istunnossa. Syyttä-

jän tulee valvoa pyynnön esittäneen jäsenvaltion etua.

Luovutettavaksi pyydetty, joka on otettu säilöön, on tuotava käräjäoikeuden istuntoon, ja häntä on kuultava syyttäjän pyynnön sisällöstä.

Luovutettavaksi pyydetylle, jota ei ole otettu säilöön, on varattava tilaisuus tulla kuulluksi syyttäjän pyynnön sisällöstä. Jos luovutettavaksi pyydetty jää pois asian käsittelystä ilman lailista estettä, asia voidaan tutkia ja ratkaista hänen poissaolostaan huolimatta.

29 §

Suostumuksen ilmoittaminen

Luovutettavaksi pyydetty ilmoittaa henkilökohtaisesti käräjäoikeuden istunnossa, suostuu-ko hän luovuttamiseensa tai siihen, että jäsenvaltiossa, johon hänet luovutetaan, hänet saadaan asettaa syytteeseen, häntä rangaista tai häneltä riistää vapaus muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttamista pyydetään, taikka siihen, että hänet voidaan luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon.

Käräjäoikeuden on ennen suostumuksen vastaanottamista ilmoitettava luovutettavaksi pyydetylle 1 momentissa tarkoitettujen suostumusten merkitys.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista suostumuksista sekä 2 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on tehtävä merkintä pöytäkirjaan.

30 §

Suostumuksen peruuttaminen

Luovutettavaksi pyydetty voi peruuttaa tässä laissa tarkoitettut suostumuksensa, kunnes luovuttamista koskeva päätös on pantu täytäntöön.

Jos luovutettavaksi pyydetty peruuttaa suostumuksensa luovuttamiseen, tuomioistuimen on otettava luovuttamista koskeva asia uudelleen käsiteltäväksi. Suostumuksen antamisen ja peruuttamisen välistä aikaa ei oteta huomioon tässä laissa säädettyjä määräaikoja laskettaessa.

31 §

Lisätietojen pyytäminen

Käräjäoikeus voi tarvittaessa ennen päätöksen tekemistä pyytää lisätietoja pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Tietojen toimittamiselle voidaan asettaa määräaika. Luovutettavaksi pyydettyä tulee kuulla toimitetuista tiedoista siten kuin 28 §:ssä säädetään.

32 §

Määräajat

Jos luovutettavaksi pyydetty on suostunut luovuttamiseen, käräjäoikeuden on tehtävä luovuttamista koskeva päätös kolmen päivän kuluessa suostumuksen antamisesta. Käräjäoikeuden on kuitenkin aina tehtävä luovuttamista koskeva päätös 26 päivän kuluessa siitä, kun luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Suomessa. Jos päätöstä ei erityisestä syystä voida tehdä mainitussa määräajassa, se on tehtävä niin pian kuin mahdollista.

33 §

Käräjäoikeuden päätös

Jos luovuttamiselle asetetaan 8—10 §:n mukainen ehto, se on sisällytettävä käräjäoikeuden päätökseen. Lisäksi käräjäoikeuden päätöksessä on ilmoitettava luovutettavaksi pyydetyn antamista suostumuksista. Jos käräjäoikeus suostuu luovuttamiseen, päätökseen on otettava maininta myös siitä, että pyynnön esittäneellä jäsenvaltiolla on velvollisuus noudattaa eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä tehdyn neuvoston puitepäätöksen (2002/584/YOS, puitepäätös) 27 ja 28 artiklan säännöksiä.

Jos käräjäoikeus suostuu luovuttamiseen, luovutettava on pidettävä säilössä, jollei tuomioistuimella toisin määrää. Jos käräjäoikeus kieltäytyy luovuttamisesta, se voi kuultuaan asiassa syyttäjää ja luovutettavaksi pyydettyä määrätä, että

luovutettavaksi pyydetyn säilöön ottamista jatketaan, kunnes luovuttamista koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi tai korkein oikeus päättää toisin.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee soveltuvin osin myös matkustuskieltoa.

34 §

Kilpailevat pyynnöt

Jos useat jäsenvaltiot pyytävät saman henkilön luovuttamista, tuomioistuin päättää luovuttamista koskevan päätöksen tehdessään myös, mihin jäsenvaltioon henkilö luovutetaan. Päätöstä tehdessään tuomioistuimen on otettava huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat, erityisesti pyyntöjen perusteena olevien tekojen laatu ja tekopaikat, pyyntöjen esittämisen ajankohta sekä se, onko pyyntö tehty syytetoimenpiteitä vai vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten.

Jos pyynnöt koskevat eri rikoksia, tuomioistuin voi samalla määrätä, että tietylle jäsenvaltiolle luovutettava henkilö on tämän lain mukaisin ehdoin luovutettava sieltä edelleen toiselle jäsenvaltiolle.

Jos sekä jäsenvaltio että Euroopan unioniin kuulumaton valtio, joka ei ole Pohjoismaa, pyytävät saman henkilön luovuttamista ja tuomioistuin katsoo, että jäsenvaltion pyyntöön voidaan tämän lain mukaan suostua, ja oikeusministeriö katsoo, että sille esitettyyn pyyntöön voidaan suostua, oikeusministeriö ratkaisee rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain (456/1970) 25 §:n mukaisesti, mihin valtioon henkilö luovutetaan. Tuomioistuin lykkää lainvoimaisen päätöksensä täytäntöönpanoa ja lähettää päätöksen oikeusministeriöön asian ratkaisemista varten.

Jos sekä jäsenvaltio että kansainvälinen rikostuomioistuin pyytävät saman henkilön luovuttamista, tämän lain mukaisen pyynnön käsittelyä tuomioistuimessa lykätään, kunnes oikeusministeriö on tehnyt sille esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen.

35 §

Viivästykset

Jos luovuttamisasiaa ei ole lainvoimaisesti ratkaistu 60 päivän kuluessa luovutettavaksi pyydetyn kiinniottamisesta, syyttäjän on ilmoitettava viivästyksestä ja sen syystä pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos luovutettavaksi pyydetty on suostunut luovuttamiseen, eikä asiaa ole lainvoimaisesti ratkaistu kymmenen päivän kuluessa suostumuksen antamisesta, syyttäjän on vastaavasti tehtävä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus.

Jos luovuttamisasiaa ei ole lainvoimaisesti ratkaistu 30 päivän kuluessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määräaikojen päättymisestä, syyttäjän on ilmoitettava viivästyksestä ja sen syystä Eurojust-yksikölle.

36 §

Päätöksestä ilmoittaminen

Syyttäjä ilmoittaa välittömästi luovuttamista koskevasta lainvoimaisesta päätöksestä pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä keskusrikospoliisille. Jos luovuttamisesta on kieltäydytty, pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle tulee ilmoittaa myös kieltäytymisen peruste. Pyyntöä esittäneelle jäsenvaltiolle tulee ilmoittaa myös, kuinka kauan luovutettavaksi pyydetty on ollut Suomessa vapautensa menettäneenä kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön vuoksi.

Muutoksenhaku

37 §

Valitusoikeus

Käräjäoikeuden luovuttamista koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan oikeuteen valituslupaa pyytämättä.

38 §

Valituksen tekeminen

Sen, joka haluaa hakea muutosta käräjäoikeuden luovuttamista koskevaan päätökseen, on seitsemän päivän kuluessa päätöksestä toimitettava käräjäoikeuteen korkeimmalle oikeudelle osoitettu valituskirjelmä. Valitusta, jota ei ole tehty määräajassa, ei oteta tutkittavaksi.

39 §

Valitukseen vastaaminen

Valittajan vastapuolella on oikeus kirjallisesti vastata valitukseen. Vastauksen antamista varten vastapuoli saa käräjäoikeudesta jäljennökset valituskirjelmästä ja siihen liitetyistä asiakirjoista. Määräaika vastauksen antamiseen on seitsemän päivää muutoksenhakuajan päättymisestä. Vastapuolen on mainitussa määräajassa toimitettava kirjallinen vastaus käräjäoikeuteen. Valittaja saa käräjäoikeudesta jäljennöksen vastauksesta ja siihen liitetyistä asiakirjoista.

40 §

Asiakirjojen toimittaminen korkeimpaan oikeuteen

Käräjäoikeuden tulee lähettää valituskirjelmä liitteineen viipymättä sen saavuttua korkeimmalle oikeudelle. Samalla on lähetettävä asiaa koskeva asiakirjavihko sekä jäljennös käräjäoikeuden päätöksestä. Vastaavasti vastauskirjelmä liitteineen on sen saavuttua lähetettävä viipymättä korkeimmalle oikeudelle.

41 §

Käsittelyn kiireellisyys

Korkeimman oikeuden on käsiteltävä asia kiireellisesti ja viimeistään 20 päivän kuluessa vastauksen toimittamiseen varatun ajan päättymisestä tehtävä luovuttamista koskeva päätös.

Jos 1 momentissa säädettyä määräaika ei erityisestä syystä voida noudattaa, päätös tulee tehdä niin pian kuin mahdollista.

42 §

Muut säännökset

Jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu, muutoksenhakuun sovelletaan muutoin soveltuvien osin niitä oikeudenkäymiskaaren 30 luvun säännöksiä, jotka koskevat muutoksenhakua hovioikeuden ensimmäisenä oikeusasteena käsittelemään asiaan. Asian käsittelyyn korkeimmassa oikeudessa sovelletaan myös soveltuvien osin tämän lain säännöksiä asian käsittelystä käräjäoikeudessa.

43 §

Henkilön päästäminen vapaaksi

Jos korkein oikeus kieltäytyy luovuttamisesta, sen on määrättävä, että säilössä pidetty on päästettävä heti vapaaksi tai kumottava asetettu matkustuskielto.

Täytäntöönpano

44 §

Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen

Luovuttamispäätöksen täytäntöönpanosta vastaa keskusrikospoliisi.

45 §

Päätöksen täytäntöönpano

Luovuttamispäätös pannaan täytäntöön, kun se on lainvoimainen.

Luovutettavaksi pyydetty voi kirjallisesti ilmoittaa käräjäoikeudelle, ettei hän aio hakea muutosta käräjäoikeuden päätökseen. Toimivaltaisen syyttäjän suostumuksella päätös voidaan tällöin panna täytäntöön ennen kuin se on lainvoimainen.

46 §

Täytäntöönpanoaika

Luovutettava henkilö luovutetaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian toimivaltaisten viranomaisten sopimana ajankohtana. Hänet luovutetaan kuitenkin viimeistään kymmenen päivän kuluttua luovuttamispäätöksen saatua lainvoiman.

Jos 1 momentissa mainitun määräajan noudattaminen ei ole mahdollista Suomessa tai pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ilmenevän ylivoimaisen esteen vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten tulee sopia uudesta luovuttamispäivästä. Luovutettava henkilö tulee luovuttaa kymmenen päivän kuluessa sovitusta uudesta määräpäivästä.

47 §

Täytäntöönpanon siirtäminen

Tuomioistuin voi siirtää luovuttamispäätöksen täytäntöönpanoa, jos on olemassa seikkoja, joiden vuoksi luovuttaminen olisi inhimillisesti kohtuutonta. Luovuttamispäätös on pantava täytäntöön heti, kun tällaisia seikkoja ei enää ole. Toimivaltaisten viranomaisten tulee tällöin sopia uudesta luovuttamispäivästä. Luovutettava henkilö tulee luovuttaa kymmenen päivän kuluessa sovitusta uudesta määräpäivästä.

48 §

Vapaaksi päästäminen

Jos luovutettava henkilö on 46 ja 47 §:ssä tarkoitettujen määräaikojen päättyessä edelleen säilössä, hänet on päästettävä vapaaksi.

49 §

Täytäntöönpanon lykkääminen ja väliaikainen luovuttaminen

Tuomioistuin voi lykätä luovuttamispäätöksen täytäntöönpanoa, jotta luovutettavaa henki-

löö voidaan Suomessa syyttää muusta kuin kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön perusteena olevasta teosta, tai jos hänet on jo tuomittu, jotta hän voi suorittaa tuomitun rangaistuksen.

Tuomioistuin voi luovuttamispäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen sijasta väliaikaisesti luovuttaa luovutettavan henkilön pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle toimivaltaisten viranomaisten välisessä sopimuksessa erikseen määriteltävin ehdoin. Sopimus on tehtävä kirjallisesti.

Erityissääntö ja edelleen luovuttaminen

50 §

Luvan pyytäminen

Kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle voidaan sen pyynnöstä antaa lupa siihen, että Suomesta luovutettu henkilö saadaan kyseisessä jäsenvaltiossa asettaa syytteeseen, häntä rangaista tai häneltä riistää vapaus muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella hänet on luovutettu, taikka siihen, että luovutettu henkilö voidaan luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon. Pyyntö on toimitettava toimivaltaiselle syyttäjälle, ja sen tulee sisältää 14 §:ssä tarkoitettut tiedot.

51 §

Luvan antaminen

Edellä 50 §:ssä tarkoitetun luvan antamista koskevassa menettelyssä noudatetaan soveltuvin osin, mitä tässä laissa säädetään luovuttamisasian käsittelystä. Luovutetulle henkilölle on määrättävä 20 §:ssä tarkoitettu puolustaja, jota on kuultava käräjäoikeuden istunnossa ennen luvan antamista. Tarvittaessa käräjäoikeus voi varata myös luovutetulle henkilölle tilaisuuden tulla kirjallisesti kuulluksi.

Käräjäoikeus antaa luvan, jos luovuttaminen tämän lain mukaan olisi sallittua. Käräjäoikeu-

den tulee tarvittaessa asettaa 8—10 §:ssä säädetty ehdot.

Päätös tulee tehdä 30 päivän kuluessa pyynnön saapumisesta syyttäjälle. Jos päätöstä ei erityisestä syystä voida tehdä mainitussa määräajassa, se on tehtävä niin pian kuin mahdollista.

52 §

Muutoksenhaku

Käräjäoikeuden 51 §:ssä tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan oikeuteen noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta säädetään 37—43 §:ssä.

3 luku

Luovuttaminen toisesta jäsenvaltiosta Suomeen

Yleiset edellytykset

53 §

Edellytykset pyynnön esittämiselle

Toisessa jäsenvaltiossa oleskelevan henkilön kiinniottamista ja luovuttamista Suomeen syyte-toimenpiteitä varten voidaan pyytää, jos pyynnön perusteena olevasta teosta Suomen laissa säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta. Pynnön perusteena tulee olla vangitsemispäätös.

Kiinniottamista ja luovuttamista Suomeen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten voidaan pyytää, jos pyynnön perusteena olevasta teosta on annettu täytäntöönpanokelpoinen tuomio Suomessa ja tuomittu seuraamus on vähintään neljän kuukauden vankeusrangaistus.

Jos pyynnön perusteena olevasta teosta Suomen laissa säädetty ankarin rangaistus on vähintään kolme vuotta vankeutta ja teko on jokin 3 §:n 2 momentissa mainituista, tästä ilmoitetaan kiinniottamista ja luovuttamista koskevassa pyynnössä pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

Jos pyynnön perusteena on teko, joka täyttää 1 tai 2 momentissa säädetty edellytykset, luovuttamista voidaan pyytää myös teoista, jotka eivät täytä kummassakaan momentissa säädettyjä edellytyksiä.

Menettely

54 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Edellä 53 §:n 1 momentissa tarkoitetun syyte-toimenpiteitä koskevan pyynnön tekee syyttäjä, joka on toimivaltainen ajamaan syytettä kysymyksessä olevassa rikosasiassa. Vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan 53 §:n 2 momentissa tarkoitetun pyynnön tekee rikosseuraamusvirasto.

55 §

Yhteydenpitojärjestys

Edellä 54 §:ssä tarkoitettu toimivaltainen viranomainen toimittaa pyynnön tarkastusten aseteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdystä yleissopimuksessa tarkoitettuun tietojärjestelmään tai vastaavaan järjestelmään.

Jos luovutettavaksi pyydetyn olinpaikka tunnetaan, 54 §:ssä tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi toimittaa pyynnön suoraan tai kansainvälisten yhteydenpitokanavien välityksellä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Edellä 54 §:ssä tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä keskusrikospoliisille ilmoitus pyynnöstä, jota ei toimiteta keskusrikospoliisiin välityksellä.

56 §

Pyynnön sisältö ja muoto

Kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tulee sisältää 14 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot, ja se voidaan tehdä 14 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

57 §

Kieli ja käännökset

Kun luovutettavaksi pyydetyn olinpaikka tunnetaan, pyyntö on tehtävä pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion kielellä. Jos kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä pyynnot myös muulla kielellä, pyyntö voidaan tehdä jäsenvaltion hyväksymällä kielellä.

Keskusrikospoliisi huolehtii 1 momentin mukaisten käännösten tekemisestä ja toimittamisesta pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

Erityissääntö ja ehdot

58 §

Erityissäännön noudattaminen

Jäsenvaltiosta Suomeen luovutettua henkilöä ei saa asettaa syytteeseen tai rangaista tai häneltä riistää vapautta muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta, jos:

1) luovutetulla henkilöllä on ollut tilaisuus poistua Suomesta eikä hän ole poistunut 45 päivän kuluessa lopullisesta vapauttamisestaan tai on palannut Suomeen ensin poistuttuaan Suomesta;

2) rikoksesta ei voi seurata vankeusrangaistusta;

3) rikosoikeudenkäynti ei johda luovutetun henkilön vapautta rajoittavaan toimenpiteeseen;

4) luovutettu henkilö joutuu muun kuin vapaudenriiston käsittävän rangaistuksen tai toimenpiteen kohteeksi, mukaan lukien taloudellinen rangaistus tai sen sijasta määrätty toimenpide, vaikka se voisikin rajoittaa hänen vapauttaan;

5) henkilö on suostunut luovuttamiseensa ja luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon;

6) henkilö on luovuttamisensa jälkeen nimenomaisesti luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon tiettyjen luovuttamista edeltäneiden tekojen osalta; luopumisilmoitus

annetaan käräjäoikeudelle 29 §:ssä tarkoitetulla tavalla;

7) henkilön luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen; taikka

8) henkilön luovuttanut jäsenvaltio on tehnyt Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristölle ilmoituksen, jonka mukaan sen suostumus kiellosta poikkeamiseen katsotaan annetuksi, jollei toimivaltainen viranomainen ole yksittäistapauksessa toisin ilmoittanut.

Edellä 2 momentin 7 kohdassa tarkoitettua suostumusta voi pyytää syyttäjä, joka on toimivaltainen ajamaan syytettä kysymyksessä olevassa rikosasiassa. Pyynnön perusteena tulee olla 60 §:ssä tarkoitettu vangitsemispäätös, ja pyynnön liitteenä tulee olla Suomeen luovutetun henkilön kirjallinen lausuma pyynnöstä. Suomessa 2 momentin 3 kohdan nojalla tuomitun vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoa koskevaa suostumusta voi pyytää rikosseuraamusvirasto. Tässä momentissa tarkoitettujen pyyntöjen tulee sisältää 14 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot.

59 §

Ehtojen noudattaminen

Suomeen luovutetun henkilön osalta on noudatettava niitä ehtoja, joita luovuttamispäätöksessä on puitepäätöksen mukaisesti asetettu.

60 §

Vangitsemispäätöksen edellytykset

Jos jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön todennäköisin syin epäillään syyllistyneen muuhun kuin luovuttamispäätöksessä tarkoitettuun tekoon, josta voi seurata vankeusrangaistus ja joka on tehty ennen hänen luovuttamistaan Suomeen, tuomioistuimien voi pidättämiseen oikeutetun virkamiehen pyynnöstä määrätä hänet vangittavaksi kyseisestä teosta henkilön syyttämistä koskevan suostumuksen saamiseksi toiselta jäsenvaltiolta. Rikoksesta epäillyltä ei kuitenkaan saa riistää vapautta tämän vangitsemispäätöksen nojalla ennen kuin kyseinen jäsenvaltio

on antanut suostumuksensa syytteen nostamiseen vangitsemispäätöksessä tarkoitetusta teosta. Vangitsemispäätös raukeaa, jos jäsenvaltio ei anna suostumusta syytteen nostamiseen.

Jos toinen jäsenvaltio on antanut 1 momentissa tarkoitettua suostumusta ja epäillyltä on riistetty vapaus momentissa tarkoitettua vangitsemispäätöksen nojalla, kysymys epäillyn vangitsemisesta pakkokeinolain 1 luvun 8 §:n nojalla on saatettava tuomioistuimen ratkaistavaksi noudattaen soveltuvin osin, mitä mainitun luvun 13 ja 14 §:ssä säädetään. Jos epäilty on vapautensa menettäneenä muusta syystä, vangitsemispäätös on ilman viivytystä toisen jäsenvaltion suostumuksen jälkeen saatettava tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä vangitsemisasian käsittelystä säädetään pakkokeinolaissa.

Edelleen luovuttaminen

61 §

Kielto luovuttaa edelleen

Jäsenvaltiosta Suomeen luovutettua henkilöä ei saa luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon tai Euroopan unioniin kuulumattomaan valtioon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kielloa ei sovelleta jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön edelleen luovuttamiseen toiseen jäsenvaltioon, jos:

1) hänellä on ollut tilaisuus poistua Suomesta eikä hän ole poistunut 45 päivän kuluessa lopullisesta vapauttamisestaan tai on palannut Suomeen ensin poistuttuaan Suomesta;

2) hän on suostunut luovuttamiseensa ja luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon;

3) hän on luovuttamisensa jälkeen nimenomaisesti luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon tiettyjen luovuttamista edeltäneiden tekojen osalta; luopumisilmoitus annetaan käräjäoikeudelle 29 §:ssä tarkoitetulla tavalla;

4) hänet luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen; taikka

5) hänet luovuttanut jäsenvaltio on tehnyt Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristölle ilmoituksen, jonka mukaan sen suostumus kiellosta poikkeamiseen katsotaan annetuksi, jollei toimivaltainen viranomainen ole yksittäistapauksessa toisin ilmoittanut.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön edelleen luovuttamiseen Euroopan unioniin kuulumattomaan valtioon, jos hänet luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen.

62 §

Pyyntö luovuttaa edelleen

Jos jäsenvaltio pyytää toisesta jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön edelleen luovuttamista kyseiseen jäsenvaltioon eikä edelleen luovuttaminen 61 §:n 2 momentin 1—3 tai 5 kohdan mukaan ole mahdollista, toimivaltainen syyttäjä pyytää suostumusta edelleen luovuttamiseen siltä jäsenvaltiolta, josta henkilö on luovutettu Suomeen. Pyynnön tulee sisältää 14 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot.

4 luku

Erinäiset säännökset

63 §

Kuuleminen ennen luovuttamista koskevaa päätöstä

Jos kiinniottamista ja luovuttamista koskeva toisen jäsenvaltion pyyntö on tehty syytetoimpiteitä varten, kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain (4/1994) mukaisen toimivaltaisen viranomaisen on pyynnön esittäneen jäsenvaltion pyynnöstä ennen luovuttamista koskevan päätöksen tekemistä suostuttava siihen, että luovutettavaksi pyydettyä kuullaan mainitun lain mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi vastaavasti pyytää toiselta jäsenvaltiolta Suomeen luovutettavaksi pyydetyn kuulemista.

64 §

Ehtojen poistaminen

Jos luovutettavaksi pyydetty on luovutettu Suomeen muusta kuin Euroopan unioniin kuuluvasta valtiosta ja häntä sitovat kyseistä luovuttamista koskevat ehdot, häntä ei saa luovuttaa toiseen jäsenvaltioon ilman sen valtion suostumusta, josta hänet on luovutettu Suomeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa toimivaltainen viranomainen pyytää luovuttamiselle sen valtion suostumusta, josta henkilö on luovutettu Suomeen. Tässä laissa tarkoitettut määräajat alkavat kulua vasta, kun ehdot eivät enää ole voimassa.

65 §

Erioikeudet ja vapaudet

Jos Suomesta luovutettavaksi pyydettyä koskee oikeudenkäyntiä tai täytäntöönpanoa koskeva erioikeus tai vapaus, tässä laissa säädetyt määräajat alkavat kulua, kun toimivaltainen tuomioistuin on saanut tiedon erioikeuden tai vapauden poistamisesta.

66 §

Etsintä, takavarikko ja omaisuuden siirtäminen

Kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain mukainen toimivaltainen viranomainen saa, vaikka kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei olisi tätä pyytänyt, mainitussa laissa säädetyin edellytyksin suorittaa etsinnän ja takavarikon niin kuin siitä erikseen säädetään.

Tuomioistuin voi luovuttamista koskevassa päätöksessään määrätä, että takavarikoitu esine tai menetetyksi tuomittu omaisuus on siirrettävä luovuttamista pyytäneelle jäsenvaltiolle niin kuin siitä erikseen säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi vastaavasti pyytää toiselta jäsenvaltiolta etsinnän ja takavarikon suorittamista sekä omaisuuden siirtämistä Suomeen.

67 §

Vapaudenmenetysajan vähentäminen

Tuomioistuimen on mahdollisesti tuomittavasta rangaistuksesta rikoslain 6 luvun 13 §:n mukaisesti vähennettävä Suomeen luovutetulle henkilölle luovuttamismenettelyssä aiheutunut vapaudenmenetys.

Jos luovuttaminen Suomeen on tapahtunut rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, rangaistuslaitoksen johtaja vähentää luovutetun suorittavasta vapausrangaistuksesta hänelle luovuttamismenettelyssä aiheutuneen vapaudenmenetyksen noudattaen soveltuvin osin, mitä rikoslain 6 luvun 13 §:ssä säädetään.

68 §

Kustannukset

Toisen jäsenvaltion pyynnön täytäntöönpanosta aiheutuneista kustannuksista ei peritä korvausta kyseiseltä jäsenvaltiolta.

Kauttakuljetus

69 §

Luvan antaminen kauttakuljetukseen

Oikeusministeriö antaa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain 33 §:n mukaisesti luvan siihen, että jäsenvaltiosta tai Euroopan unioniin kuulumattomasta valtiosta toiseen jäsenvaltioon luovutettavaksi pyydetty voidaan kuljettaa Suomen kautta, jos oikeusministeriölle on ilmoitettu:

1) hänen henkilöllisyytensä ja kansalaisuutensa;

2) luovuttamista koskevan pyynnön olemassaolo;

3) rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu; sekä

4) kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien aika ja paikka.

Lupaa ei saa antaa, jos luovutettavaksi pyydetty henkilö on Suomen kansalainen ja luovuttaminen tapahtuisi vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten eikä luovutettavaksi pyydetty ole suostunut Suomen kautta tapahtuvaan kuljetukseen.

Jos luovutettavaksi pyydetty on Suomen kansalainen ja luovuttaminen tapahtuisi syytetöimenpiteitä varten, luvan ehdoksi on asetettava, että luovutettavaksi pyydetty henkilö välittömästi tuomion tultua lainvoimaiseksi palauteetaan Suomeen suorittamaan mahdollisesti tuomittua vapausrangaistusta, mikäli hän pyytää saada suorittaa rangaistuksensa Suomessa. Vapausrangaistus on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään.

Kauttakuljetusta koskeva pyyntö voidaan lähettää oikeusministeriölle millä tahansa sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste. Oikeusministeriö antaa päätöksensä tiedoksi samaa menettelyä noudattaen.

70 §

Kauttakuljetuksen pyytäminen

Jos luovutettavaksi pyydetty aiotaan kuljettaa Suomeen toisen jäsenvaltion kautta, toimivaltaisen viranomaisen tulee pyytää kauttakuljetukseen lupa. Pynnön tulee sisältää 69 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettut tiedot, ja se lähetetään 69 §:n 4 momentissa tarkoitettulla tavalla.

71 §

Ilmakuljetus

Kauttakuljetuksena ei pidetä ilmakuljetusta, joka tapahtuu ilman välilaskua. Jos laskeutuminen ennen lopullista määränpäättä kuitenkin tapahtuu, sovelletaan 69 ja 70 §:ää.

72 §

Asetuksenantovaltuus

Tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

5 luku

Voimaantulo

73 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen toimitettuihin kiinniottamista ja luovuttamista

koskeviin pyyntöihin. Lain voimaan tullessa Suomessa vireillä oleviin toisen jäsenvaltion luovuttamispyyntöihin sovelletaan ennen lain voimaantuloa voimassa ollutta lakia.

Jos toinen jäsenvaltio on ilmoittanut, että se pyynnön vastaanottavana jäsenvaltiona soveltaa ennen ilmoittamaansa päivämäärää tehtyihin tekoihin ennen puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi annettua lainsäädäntöä voimassa ollutta sääntelyä, myös Suomi pyynnön esittäneenä jäsenvaltiona soveltaa ennen tämän lain voimaantuloa voimassa ollutta lakia.

Jos toinen jäsenvaltio tämän lain voimaan tultua soveltaa rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen muuta kuin puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi annettua lainsäädäntöä, Suomi soveltaa vastaavasti suhteessa tällaiseen jäsenvaltioon ennen tämän lain voimaantuloa voimassa ollutta lakia.

Laki**rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1970 annetun lain (456/1970) 2 §:n 2 momentti, 6 §:n 3 momentti, 10 §:n 2 momentti, 34 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 35—48 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 182/1999, sekä

muutetaan 1 §:n 2 momentti, 3, 4, 12 ja 25 §, 26 §:n 1 momentti, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 2 momentti ja 34 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 ja 12 §, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 2 momentti ja 34 § mainitussa laissa 182/1999 sekä 4 § viimeksi mainitussa laissa ja laissa 298/2002, seuraavasti:

1 §

Rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä on säädetty erikseen.

3 §

Suomessa taikka suomalaisessa laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä rikoksesta saadaan luo-

vuttaa vain, jos rikoksen oikeudellinen selvittäminen luovuttamista pyytävässä valtiossa on katsottava tarkoituksenmukaiseksi eikä rangaistus, joka tuon valtion lain mukaan voisi seurata rikoksesta, olennaisesti poikkea siitä, mitä rikoksesta Suomen oikeuden mukaan saattaisi seurata. Jos luovuttamista pyydetään rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, voidaan pyyntöön suostua ainoastaan, jollei rangaistusseuraamus

olennaisesti poikkea siitä, mitä rikoksesta olisi täällä voinut seurata.

4 §

Luovuttaa ei saa, ellei pyynnössä tarkoitettu teko ole sellainen rikos tai ellei sitä Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä olisi pidettävä sellaisena rikoksena, josta Suomen lain mukaan säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta.

Joka vieraassa valtiossa on tuomittu 1 momentissa tarkoitettua teosta, saadaan luovuttaa vain, jos määrätty seuraamus käsittää vähintään neljän kuukauden vapaudenmenetyksen.

Jos luovuttamispyyntö käsittää useita tekoja ja edellä mainitut edellytykset ovat olemassa jonkin teon osalta, pyyntöön voidaan suostua myös niiden muiden tekojen osalta, jotka tai joita vastaavat teot ovat Suomen oikeuden mukaan rangaistavia.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, voidaan luovuttaa teosta, jota Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä olisi pidettävä rahanväärennysrikoksena, rahanväärennyksen valmisteluna tai vääran rahan käyttönä.

12 §

Luovuttamispyyntöön suostuttaessa on soveltuville osin asetettava seuraavat ehdot:

1) luovutettua henkilöä ei saa siinä valtiossa, jolle hänet luovutetaan, ilman 32 §:ssä tarkoitettua lupaa asettaa syytteeseen tai rangaista muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta eikä luovuttaa edelleen toiselle valtiolle, paitsi siinä tapauksessa, ettei hän ole poistunut maasta 45 päivän kuluessa sen jälkeen, kun estettä ei enää ollut, taikka hän on sinne palannut sieltä poistutuaan;

2) luovutettua ei saa ilman lupaa panna kysymyksessä olevasta rikoksesta syytteeseen tuomioistuimessa, jolle on annettu valta vain tilapäisesti tai erityisissä poikkeusoloissa tuomita sellaisissa asioissa;

3) luovutetulle henkilölle tuomittua kuolemanrangaistusta ei saa panna täytäntöön.

Edellä 5 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa on nimennomaan mainittava, ettei luovutettua saa ran-

gaista sotilasrikosta tarkoittavan säännöksen nojalla.

Kun joku luovutetaan 6 §:n mukaan teosta, jota ei voida pääasialliselta luonteeltaan pitää poliittisena rikoksena, on ehdoksi pantava, ettei tekoa luovutettua rangaistukseen tuomittaessa saa katsoa poliittiseksi rikokseksi.

Luovuttamiseen suostuttaessa voidaan lisäksi asettaa tarpeellisiksi katsottuja muita ehtoja.

25 §

Jos useat vieraat valtiot pyytävät samaa henkilöä luovutettavaksi ja pyyntöjen joukossa ei ole sellaista pyyntöä, johon sovellettaisiin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä annettua lakia (270/1960), määrää oikeusministeriö, ottaen huomioon rikoksen laadun, tekoajan ja -paikan, pyyntöjen saapumisjärjestyksen, luovutettavaksi pyydetyn kansalaisuuden ja kotipaikan sekä muut asiaan vaikuttavat olosuhteet, mille valtiolle hänet on luovutettava.

Milloin luovuttamispyynnöt koskevat eri rikoksia, voidaan samalla määrätä, että tietylle valtiolle luovutettava henkilö on luovutettava sieltä edelleen toiselle valtiolle niillä ehdoilla, joilla luovuttaminen kyseiseen valtioon olisi mahdollista.

26 §

Poliisi- tai syyttäväviranomaisen taikka rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevassa asiassa rikosseuraamusviraston, joka haluaa esitettäväksi pyynnön vieraassa valtiossa oleskelevan henkilön luovuttamisesta Suomeen, on tehtävä siitä esitys oikeusministeriölle. Jos ministeriö katsoo, että esitykseen on suostuttava, ministeriö tekee luovuttamispyynnön diplomaattista tietä, jollei asianomaisen vieraan valtion kanssa ole toisin sovittu.

32 §

Oikeusministeriö voi luovuttamisen ehtojen estämättä vieraan valtion pyynnöstä antaa luvan siihen, että luovutettu henkilö saadaan asettaa syytteeseen tai häntä rangaista muusta ennen

luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttaminen on tapahtunut, taikka luovuttaa edelleen muulle valtiolle. Tällaiseen pyyntöön ja luovuttamiselle määrättäviin ehtoihin sovelletaan vastaavasti, mitä on säädetty luovuttamisesta Suomesta.

33 §

Suomen kansalainen saadaan kuitenkin kuljettaa Suomen kautta, jos on kysymys hänen luovuttamisestaan muuhun pohjoismaahan ja rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä 3 päivänä kesäkuuta 1960 annetussa laissa säädetty edellytykset hänen luovuttamiselleen vastaanottavalle

valtiolle ovat olemassa taikka jos on kysymys hänen luovuttamisestaan Euroopan unionin jäsenvaltioon ja rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa (/) kauttakuljetukselle säädetty edellytykset ovat olemassa.

34 §

Oikeusministeriön tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä 3 päivänä kesäkuuta 1960 annetun lain (270/1960) 20 ja 21 §, sellaisina kuin ne ovat, 20 § laissa 457/1970 ja 21 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja laissa 466/1987, sekä

lisätään lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

9 a §

Jos sisäasiainministeriö toteaa, että luovuttaminen 1 §:ssä mainittuun valtioon, joka on myös Euroopan unionin jäsenvaltio, ei olisi mahdollista tämän lain nojalla, sen on siirrettävä asia toimivaltaiselle syyttäjälle käsiteltäväksi siinä järjestyksessä kuin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa (/) säädetään.

20 §

Jos samaa henkilöä pyydetään luovutettavaksi sekä tämän lain mukaisesti 1 §:ssä mainittuun

valtioon että muuhun valtioon, joka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltio, ja sisäasiainministeriö katsoo voitavan ensin mainittuun ja oikeusministeriö jälkimmäiseen pyyntöön suostua, valtioneuvosto, ottaen huomioon rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1970 annetun lain (456/1970) 25 §:n säännökset, oikeusministeriön esittelystä määrää valtion, jolle henkilö luovutetaan. Valtioneuvosto päättää myös, onko luovuttamispäätökseen pantava sellainen ehto, jota mainitun lain 25 §:n 2 momentissa tarkoitetaan.

Jos samaa henkilöä pyydetään luovutettavaksi sekä tämän lain mukaisesti 1 §:ssä mainittuun

valtioon että rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetun lain mukaisesti Euroopan unionin jäsenvaltioon ja sisäasiainministeriö katsoo, että ensin mainittuun ja tuomioistuun että jälkimmäiseen pyyntöön voidaan suostua, sisäasiainministeriö ottaen huomioon rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain 25 §:n säännökset määrää valtion, johon henkilö luovutetaan. Sisäasiainministeriö päättää myös, onko luovuttamispäätökseen pantava sellainen ehto, jota viimeksi mainittuun lain 25 §:n 2 momentissa tarkoitetaan.

Valtioneuvoston ja sisäasiainministeriön päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

21 §

Sisäasiainministeriö voi 7 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa pyynnöstä antaa luvan siihen, että tämän lain mukaan Suomesta luovutettu henkilö saadaan panna syytteeseen tai häntä rangaista muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttaminen on tapahtunut, taikka luovuttaa sellaisesta rikoksesta edelleen muulle 1 §:ssä mainitulle valtiolle.

Lupa voidaan antaa vain, mikäli tässä laissa säädetyt luovuttamisen edellytykset ovat olemassa, ja tällöin tulee noudattaa vastaavasti, mitä 10 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitettu pyynnön tulee sisältää tiedot rikoksen laadusta, tekoajasta ja -paikasta sekä, pyynnön tarkoittaessa syyttee-

seenpanemista tai sitä varten tapahtuvaa edelleen luovuttamista, rangaistussäännöksestä, jonka katsotaan tulevan rikokseen sovellettavaksi. Pyyntöä tulee lisäksi käydä ilmi, että siinä tarkoitettulle henkilölle on ilmoitettu 10 §:n 3 momentissa mainitusta oikeussuojakeinosta.

Jos sisäasiainministeriö toteaa, että suostuminen sellaisen 1 §:ssä tarkoitettun valtion, joka on myös Euroopan unionin jäsenvaltio, tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettuun pyyntöön ei olisi mahdollista 1 ja 2 momentin perusteella, sen on siirrettävä asia toimivaltaiselle syyttäjälle käsiteltäväksi siinä järjestyksessä kuin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa säädetään.

Muuhun kuin 1 §:ssä mainittuun valtioon tapahtuvaan luovuttamiseen tarvittavan luvan osalta on noudatettava rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain 32 §:n säännöksiä. Jos kyseessä on luovuttaminen muuhun Euroopan unionin jäsenvaltioon kuin valtioon, joka on myös 1 §:ssä tarkoitettu valtio, sisäasiainministeriön on siirrettävä asia toimivaltaiselle syyttäjälle käsiteltäväksi siinä järjestyksessä kuin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa 16 päivänä tammikuuta 1987 annetun lain (21/1987) 3 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti ja 19 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti ja 9 §:n 1 momentti laissa 9/1994 sekä 19 §:n 2 momentti laissa 236/2001, seuraavasti:

3 §

Seuraamus, jonka vieraan valtion tuomiois-
tuin on määrännyt, saadaan panna täytäntöön
Suomessa, jos:

1) tuomio on saanut lainvoiman ja se on täy-
täntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, missä se
on annettu;

2) teko, josta seuraamus on määrätty, on tai
olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä
Suomen lain mukaan rikos taikka on rikoksen
johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen
ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden vä-
lillä annetun lain (/) 3 §:ssä tarkoitettu teko; ja

3) valtio, jossa seuraamus on määrätty, on sitä
pyytänyt tai siihen suostunut.

9 §

Tuomioistuimen on muunnettava vieraassa
valtiossa tuomittu vapaudenmenetystä tarkoitta-
va seuraamus Suomen laissa vastaavasta rikok-
sesta tai rikoksen johdosta tapahtuvasta luovut-
tamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin
jäsenvaltioiden välillä annetun lain 3 §:ssä tar-
koitettua tekoa vakavuudeltaan vastaavasta ri-
kuksesta säädetyksi vankeusrangaistukseksi.
Tämä vankeusrangaistus ei kuitenkaan saa olla
ankarampi kuin rikoksesta vieraassa valtiossa
määrätty seuraamus, vaikka viimeksi mainittu

seuraamus olisi lievempi kuin Suomen laissa ri-
kuksesta säädetty vähimmäisrangaistus.

19 §

Suomessa tuomittu vankeusrangaistus voi-
daan 1 momentin mukaisesti jättää täytäntöön-
pantavaksi vieraassa valtiossa, jos tuomittu on
asianomaisen vieraan valtion kansalainen, hä-
nellä on kotipaikkansa tai hän oleskelee siinä
valtiossa ja tuomittu on suostunut siihen. Muulle
kuin Suomen kansalaiselle Suomessa tuomittu
vankeusrangaistus voidaan kuitenkin jättää täy-
täntöönpantavaksi asianomaisessa vieraassa val-
tiossa ilman tuomitun suostumusta, jos:

1) tuomittu vieraaseen valtioon pakenemalla
tai muuten siellä karttaa vankeusrangaistuksen
täytäntöönpanoa tai täytäntöönpanon jatkamis-
ta; tai

2) tuomittu edellä tarkoitetun vankeusran-
gaistuksen tai siihen johtaneen rikoksen johdos-
ta lainvoimaisella päätöksellä on määrätty kään-
nytettäväksi tai karkotettavaksi Suomesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

oikeudenkäymiskaaren 31 luvun muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan oikeudenkäymiskaaren 31 luvun 9 b § ja 10 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat lais-
sa 360/2003, ja
lisätään 31 lukuun uusi 9 c § seuraavasti:

31 luku

Ylimääräisestä muutoksenhausta

9 b §

Lainvoiman saanut tuomio rikosasiassa voidaan purkaa myös, jos henkilöä on pyydetty luovutettavaksi Suomeen suorittamaan rikoslain 7 luvun nojalla tuomittua yhteistä vankeusrangaistusta, eikä luovuttaminen ole mahdollista kaikista yhteiseen vankeusrangaistukseen johtaneista rikoksista, tai luovuttamiseen ei jonkin rikoksen osalta suostuta. Tällöin korkeimman oikeuden on määrättävä rangaistus erikseen niistä rikoksista, joiden osalta luovuttaminen on mahdollista tai luovuttamiseen suostutaan, sekä muista rikoksista. Näin määrättävät rangaistukset eivät yhteensä saa olla ankarammat kuin alkuperäinen yhteinen vankeusrangaistus.

9 c §

Lainvoiman saanut, menettämisseuraamusta koskeva tuomio rikosasiassa voidaan vastaajan vahingoksi purkaa:

1) jos 8 §:n 1 tai 2 kohdassa mainittu seikka on ollut olemassa ja sen voidaan otaksua vaikuttaneen siihen, että menettämisseuraamusta ei ole tuomittu tai että se on tuomittu olennaisesti lievempänä kuin se olisi tullut tuomita; tai

2) jos vedotaan seikkaan tai todisteeseen, jota ei ole aikaisemmin esitetty, ja sen esittäminen todennäköisesti olisi johtanut menettämisseu-

raamuksen tuomitsemiseen tai menettämisseuraamuksen tuomitsemiseen olennaisesti ankarampana.

Tuomiota ei pureta 1 momentin 2 kohdassa mainitusta syystä, ellei saateta todennäköiseksi, ettei asianosainen ole voinut vedota puheena olevaan seikkaan tai todisteeseen siinä tuomioistuimessa, joka on tuomion antanut, tai hakemalla muutosta tuomioon taikka että hän muutoin on pätevistä syistä ollut siihen vetoamatta.

10 §

Tuomion purkamista tarkoittava hakemus riita-asiassa sekä syytetyn tai 9 c §:ssä tarkoitetussa tapauksessa vastaajan vahingoksi rikosasiassa on tehtävä vuoden kuluessa siitä päivästä, jona hakija sai tiedon hakemuksen perusteena olevasta seikasta, tai jos hakemus nojautuu toisen rikolliseen menettelyyn, jona tätä koskeva tuomio sai lainvoiman. Mainittua aikaa ei kuitenkaan ole luettava aikaisemmasta kuin siitä päivästä, jona se tuomio, jonka purkamista haetaan, sai lainvoiman. Milloin hakemus riita-asiassa nojautuu 7 §:n 1 momentin 4 kohdassa mainittuun seikkaan, luetaan aika siitä päivästä, jona tuomio sai lainvoiman.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2003